

## POSTANOWIENIE

Dnia 31 marca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz (przewodniczący,  
sprawozdawca)

SSN Monika Koba

SSN Agnieszka Piotrowska

w sprawie z wniosku M. D.  
przy uczestnictwie A. M.  
o podział majątku,  
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym  
w Izbie Cywilnej w dniu 31 marca 2020 r.,  
zażalenia uczestnika postępowania  
na postanowienie Sądu Okręgowego w S.  
z dnia 25 października 2019 r., sygn. akt II Ca (...), WSC (...),

**uchyla zaskarżone postanowienie i pozostawia wniosek o  
zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego do  
rozstrzygnięcia w orzeczeniu kończącym postępowanie w  
sprawie.**

### UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w S. postanowieniem z dnia 25 października 2019 r., odrzucił skargę kasacyjną uczestnika A. M. od postanowienia Sądu Okręgowego w S. z dnia 27 czerwca 2019 r. wydanego w sprawie o podział majątku.

Sąd drugiej instancji wskazał, że odpis postanowienia wydanego po rozpoznaniu apelacji wraz uzasadnieniem został doręczony pełnomocnikowi

uczestnika dnia 8 sierpnia 2019 r. i tego dnia rozpoczął się bieg terminu do wniesienia skargi kasacyjnej, którą zgodnie z art. 398<sup>5</sup> § 1 k.p.c. wnosi się do sądu, który wydał zaskarżone orzeczenie, w terminie dwóch miesięcy od dnia doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem stronie skarżącej. Termin dwumiesięczny do wniesienia skargi zakończył się z upływem dnia, który nazwą odpowiada początkowemu dniowi terminu, tj. z dniem 8 października 2019 r. Uczestnik wniósł skargę dnia 14 października 2019 r., co potwierdzała data nadania skargi w placówce pocztowej, czyli po upływie ustawowego terminu, co uzasadniało na mocy art. 398<sup>6</sup> § 2 k.p.c. odrzucenie skargi kasacyjnej.

Uczestnik postępowania zaskarżył zażaleniem powyższe postanowienie, wnosząc o jego uchylenie. Zarzucił naruszenie art. 398<sup>6</sup> § 2 i - jak omyłkowo wskazał - art. 398<sup>5</sup> § 1 pkt 2 k.p.c. - oraz art. 165 § 2 k.p.c. W uzasadnieniu podniósł, że dochował terminu do wniesienia skargi kasacyjnej, oddając list zawierający skargę kasacyjną do wysyłki w urzędzie pocztowym w dniu 8 października 2019 r. To, że przesyłka została następnie wysłana przez Poczta Polską S.A. dopiero w dniu 14 października 2019 r., po interwencji pracownika kancelarii, który odnalazł w placówce pocztowej nienadaną przesyłkę, nie jest winą pełnomocnika, a wynika z niedopatrzienia i niestaranności w świadczeniu usług przez operatora pocztowego. Powyższe uczestnik wykazał załączonymi do zażalenia dokumentami z postępowania reklamacyjnego u operatora pocztowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398<sup>5</sup> § 1 k.p.c. skargę kasacyjną wnosi się do sądu, który wydał zaskarżone orzeczenie, w terminie dwóch miesięcy od dnia doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem stronie skarżącej. Zgodnie z art. 165 § 2 k.p.c. oddanie pisma procesowego w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe lub w placówce pocztowej operatora świadczącego pocztowe usługi powszechne w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej jest równoznaczne z wniesieniem go do sądu (zob. też postanowienia SN z dnia 23 października 2015 r., sygn. akt V CZ 40/15, [www.sn.pl](http://www.sn.pl), z dnia 10 października 2013 r., sygn. akt III CZ 43/13, OSNC

Zbiór Dodatkowy A/2015 poz. 4). Jak stanowi z kolei art. 398<sup>6</sup> § 2 k.p.c., sąd drugiej instancji odrzuca skargę kasacyjną wniesioną po upływie terminu, skargę niespełniającą wymagań określonych w art. 398<sup>4</sup> § 1, nieopłaconą oraz skargę, której braków nie usunięto w terminie lub z innych przyczyn niedopuszczalną. Potwierdzenie nadania pisma w urzędzie pocztowym lub też potwierdzenie wpływu pisma do sądu w zasadzie stanowi dowód zachowania terminu przy dokonywaniu czynności procesowej. Przy ustalaniu terminu nadania pisma procesowego do sądu ma zastosowanie domniemanie faktyczne określone w art. 231 k.p.c. Domniemanie to ma charakter wzruszalny, co oznacza, że strona może wykazać rzeczywistą datę nadania lub złożenia pisma w inny sposób, skutecznie podważając datę wynikającą ze stempla pocztowego (postanowienie SN z dnia 14 czerwca 2018 r., sygn. akt II PZ 11/18, zob. też postanowienia SN z dnia 6 września 2017 r., sygn. akt I CZ 86/17, z dnia 27 stycznia 2016 r., sygn. akt II CZ 85/15, z dnia 5 lutego 1999 r., sygn. akt III CKN 1211/98, OSNC 1999, nr 7 - 8, poz. 139, z dnia 22 maja 1997 r., sygn. akt III CKN 36/97, OSNC 1997, nr 10, poz. 159).

W okolicznościach niniejszej sprawy należy przyjąć, że uczestnik obalił powyższe domniemanie wykazując - na podstawie załączonej do zażalenia odpowiedzi na skargę reklamacyjną udzielonej przez operatora pocztowego Poczta Polska S.A. w dniu 25 października 2019 r. - fakt nadania przesyłki w terminie. W odpowiedzi tej przyznano bowiem, że przesyłka polecona została pozostawiona w Urzędzie Pocztowym [...] przez pracownika kancelarii w dniu 8 października 2019 r., została natomiast przyjęta do obiegu pocztowego dopiero w dniu 14 października 2019 r., po interwencji pracownika kancelarii. Przyznano, że sytuacja ta wynikała z niezachowania należytej staranności przez pracownika Poczty Polskiej S.A., który nie zauważył pozostawionej teczki zalegającej w miejscu, w którym klienci umowni odbierają już opracowane książki nadawcze. Tym samym skargę kasacyjną należało uznać za wniesioną w ustawowym terminie, co ostatecznie nie uzasadniało jej odrzucenia.

Wobec powyższego, na podstawie art. 398<sup>15</sup> § 1 zdanie pierwsze k.p.c. w związku z art. 394<sup>1</sup> § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

